

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5Co/322/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7116210919
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 02. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Slobodník
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2018:7116210919.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Slobodníka a sudcov JUDr. Slávky Zborovjanovej a JUDr. Andreja Šalatu v spore žalobcu: Ľ. Z., G.. XX.XX.XXXX, K. T. XX, XXX XX C., zastúpeného JUDr. Mariánom Juskom, advokátom, so sídlom Račí potok 3, Košice, proti žalovanej: B.. K.E. O., G.. XX.XX.XXXX, K. C. XX, XXX XX C., v konaní na ochranu osobnosti a náhradu nemajetkovej ujmy, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Košice I č.k. 17C/135/2016-126 z 2.3.2017

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Stranám sporu sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie (ďalej len súd) rozhodol tak, že žalobu zamietal. Žalovanej priznal náhradu trov konania v plnej výške.

Vychádzal z toho, že žalobca žalobu odôvodnil tým, že na základe odporúčania povereného príslušníka PZ Obvodného oddelenia Policajného zboru Košice Staré mesto npor. M.. M. C., ktorá prešetrovala podozrenie z trestného činu ohovárania podáva civilnú žalobu pre opakované ohováranie a uvádzanie nepravdivých údajov žalovanou, že 1) je majetný, vydáva sa za chudáka len preto, aby sa vyhol plateniu vyživovacej povinnosti, 2) stačil zlikvidovať svoju spoločnosť, kde mal majetok v hodnote 4 mil. Sk, 3) neplatí výživné a dňa 12.3.2014 bol odsúdený na 10 mesiacov nepodmienečne s podmienečným odkladom na 24 mesiacov vid'. (odvolanie voči uzneseniu 23P 283/2011), pričom jej výrok sa nezakladá na pravde.

K vyjadreniu žalovanej žalobca uviedol, že žalovaná pokračuje v opakovanom ohováraní a uvádzaní nepravdivých údajov. Jednoznačne písomne sa súdu vyjadrila, že žalobca pracuje na čierno. Následne ale vykonanou kontrolou Inšpektorátom práce Košice bolo toto jej nepravdivé a ohováračské tvrdenie vyvrátené. Žalovaná tvrdí súdnym orgánom, že žalobca je majetný. Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Košice po dôkladnej previerke jeho majetkových pomerov toto tvrdenie jednoznačne vyvrátil. Aj Okresný súd Košice II v uznesení sp.zn. 23 P 283/2011, ktoré následne potvrdil aj Krajský súd v Košiciach pod sp. zn. 7CoP/154/2015, uviedol, že bolo zistené vyžiadáním správ z jednotlivých inštitúcií že otec je v evidencii uchádzačov o zamestnanie a je poberateľom dávky v hmotnej núdzi. Žalobca žiadal, aby súd uvedené preskúmal.

Súd zo spisu Okresného súdu Košice II sp.zn. 23P/283/2011 zistil, že sa v ňom nachádza odvolanie voči uzneseniu zo dňa 18.3.2015 sp.zn. 23P/283/2011-204, ktorým súd vo veci mal. Ľ. Z. o úpravu styku s otcom Ľ. Z. zaviazal matku T.. M. Z.ú na náhradu trov štátu vo výške 268,92 eur v pravidelných mesačných splátkach po 30 eur. V odvolaní matky maloletej zastúpenej advokátkou JUDr. Beátou Pitorákovou zo dňa 30.3.2015 bolo o.i. uvedené, že: „O tom, že otec detí neplatí výživné (matka nemá príjem deklarovaný v predmetnom Uznesení) svedčí aj trestné stíhanie vedené proti otcovi na Okresnom súde Košice II. pre neplatenie výživného pod č.k. 8T 75/2014. Dňa 12.3.2014 bol otec detí odsúdený

na 10 mesiacov nepodmienečne s podmiennečným odkladom na 24 mesiacov.“ (str. 24. ods. 4), „Za ten čas otec „snažil zlikvidovať“ svoju spoločnosť, kde mal majetok v hodnote 4 mil. korún, dával sa živiť svojím bratom resp. T. E.. Máme za to, že otec vedome úmyselne koná tak, aby sa „prezentoval“ ako chudák a nemusel platiť nikomu nič, na druhej strane deklaruje, že má autoumývareň. Ako dôkaz predkladáme zápisnicu o výsluchu obvineného z 24.1.2014 a fotokópiu autoumývarne, kde je jeho telef. číslo.“ O odvolaní rozhodol Krajský súd v Košiciach bez nariadenia pojednávania uznesením pod sp.zn. 7Cop/154/2015-232 zo dňa 1.7.2015 tak, že KS potvrdil uznesenie súdu prvého stupňa. V odôvodnení o.i. uviedol: „Skutočnosti uvádzané matkou v podanom odvolaní týkajúce sa neplatenia výživného zo strany otca nemajú pre rozhodovanie o trovách štátu žiadnu relevanciu, preto súd má za to, že odvolacie námietky matky v tomto smere sú neopodstatnené.“

Z uznesenia Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 4To/42/2015-460 z 9.3.2016 súd zistil, že ním bolo zrušené uznesenie Okresného súdu Košice II sp.zn. 8T/75/2014 z 12.3.2015, ktorým súd uznal obžalovaného L. Z. za vinného z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zák. a uložil mu trest odňatia slobody v trvaní 10 mesiacov, výkon ktorého podmiennečne odložil a určil skúšobnú dobu v trvaní 24 mesiacov. Krajský súd tak rozhodol z dôvodu, že prvostupňový súd má zistiť a posúdiť konanie obžalovaného vo vzťahu k okolnostiam týkajúcim sa jeho predchádzajúceho zamestnania (či k zníženiu zdroja príjmu povinného došlo z dôležitého dôvodu, ktorý vznikol objektívne) a doložené platby vo vzťahu k osobným pomerom obžalovaného.

Podľa znaleckého posudku č. 1/2015 T. M. V. z odboru Ekónómia a manažment, odvetvie účtovníctvo a daňovníctvo zo dňa 10.2.2015 vyhotoveného pre Okresný súd Košice II v konaní sp.zn. 45P/91/2014 bola hodnota obchodného podielu jediného spoločníka v obchodnej spoločnosti WIXOON GROUP SK s. r. o. v čase jeho bezplatného prevodu z L. Z. na tretiu osobu záporná, a to mínus 42.423 eur. Zo zápisnice spísanej na Obvodnom oddelení policajného zboru Košice Staré mesto ČVS: ORP-2316/SM-KE-2015 28.7.2015 vo veci podozrenia z trestného činu ohovárania súd zistil, že L. Z. vypovedal, že JUDr. Beáta Pitoráková zastupuje v súdnych konaniach jeho bývalú manželku a vo svojich vyjadreniach zasielaných súdu uvádza nepravdivé údaje o jeho osobe, čím verejne poškodzuje jeho povesť, keďže súdnych pojednávaní sa zúčastňujú rôzni obyvatelia mesta Košice a môže ho poškodiť v zamestnaní, ohrozila jeho vážnosť, narušila jeho dôveryhodnosť a spochybnila pravosť ním predložených potvrdení. Podľa žaloby, nepravdivé tvrdenia žalovanej v odvolaní, ktoré písala ako právna zástupkyňa T. M. Z., voči uzneseniu zo dňa 18.3.2015 sp.zn. 23P/283/2011-204, že 1) je majetný, vydáva sa za chudáka len preto, aby sa vyhol plateniu vyživovacej povinnosti, 2) stačil zlikvidovať svoju spoločnosť, kde mal majetok v hodnote 4 mil. Sk, 3) neplatí výživné a dňa 12.3.2014 bol odsúdený na 10 mesiacov nepodmienečne s podmiennečným odkladom na 24 mesiacov vid'. vzbudila podozrenia voči jeho osobe a značne znížila jeho dôstojnosť na Okresnom súde Košice II, kde platí a dodržiava sa zásada verejnosti, čím malo byť zasiahnuté do jeho osobnosti.

O neoprávnený zásah do osobnosti fyzickej osoby nejde, ak existujú okolnosti vylučujúce neoprávnenosť zásahu. Jednou z takých okolností môže byť aj výkon zo zákona vyplývajúceho práva alebo plnenie zákonom uložených povinností. Takýmto prípadmi sú najmä zákonné licencie (§ 12 ods. 2, 3 Občianskeho zákonníka), práve tak ako licencie stanovené inými zákonmi (napr. Trestným poriadkom, Zákonom o rodine a pod.), avšak za predpokladu, že takto vykonané zásahy sú uskutočnené v rámci a v medziach týchto zákonov. Je pritom vždy na pôvodcovi zásahu do práva na ochranu osobnosti, aby preukázal, že existoval konkrétny dôvod (okolnosť), ktorý podľa právneho poriadku neoprávnenosť zásahu vylučuje. V predmetnej veci bolo preukázané v konaní, že žalovaná vo vzťahu k žalobcovi postupovala zákonom dovoleným a predpokladaným spôsobom, keď ako advokátka v súlade so zákonom o advokácii hájila záujmy svojej klientky a napísala v súlade s vtedy platným O.s.p. v jej prospech odvolanie, pričom uviedla informácie získané od klientky. V sporovom konaní v tom čase, rovnako ako aj v súčasnosti, strany sporu boli povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podprieť svoje tvrdenia dôkazmi, príp. poprieť skutkové tvrdenia protistrany, pričom dôkazy a tvrdenia strán sporu hodnotil a hodnotil súd podľa svojej úvahy. Konanie žalovanej nevybočilo z medzí uvedených právnych noriem, žalovaná postupovala len v rámci ustanovení zákonov. Navyše, v konaní bolo preukázané, že krajský súd pri rozhodovaní o odvolaní na uvedené tvrdenia neprihliadal, keď uviedol, že „Skutočnosti uvádzané matkou v podanom odvolaní týkajúce sa neplatenia výživného zo strany otca nemajú pre rozhodovanie o trovách štátu žiadnu relevanciu, preto súd má za to, že odvolacie námietky matky v tomto smere sú neopodstatnené.“ Aj ak by ich považoval za relevantné, prihliadal by na ne len v prípade, ak by boli podložené dôkazmi. Navyše za nespôsobilý zásah z hľadiska narušenia alebo ohrozenia práva, chráneného ustanovením § 11 Občianskeho zákonníka je potrebné považovať i tie prípady, kedy zásah spočíval v tvrdeniach, ktoré boli prednesené za takých okolností, za ktorých nehrozilo zverejnenie, a nemohla byť nimi znížená vážnosť dotknutej osoby. O predmetnom odvolaní, ktoré nesmerovalo proti

rozhodnutiu vo veci samej, krajský súd v súlade s ust. § 214 ods. 2 O.s.p. rozhodoval bez nariadenia pojednávania. V konaní nebolo preukázané, že by žalovaná (ale ani iná osoba alebo orgán) obsah predmetného odvolania zverejnila alebo verejne oboznámila. Súd má za to, že konanie žalovanej nespĺňa znaky neoprávneného zásahu do osobnosti žalobkyne. Žalobca v konaní nepreukázal ani, že by v súvislosti s tvrdeniami v predmetnom odvolaní došlo k ujme na jeho právach chránených ustanoveniami § 11 a násl. Občianskeho zákonníka, že sa u niekoho konkrétneho znížila jeho vážnosť. Súd podotýka, že u tvrdenia v predmetnom odvolaní, že dňa 12.3.2014 bol otec (žalobca) odsúdený na 10 mesiacov nepodmienečne s podmienečným odkladom na 24 mesiacov, už na prvý pohľad je zrejmé, že došlo k zjavnej nesprávnosti, nakoľko nemôže byť uložený trest odňatia slobody nepodmienečne a zároveň podmienečne a v tomto tvrdení sa neuvádza, že odsúdenie je už právoplatné.

Z hľadiska posúdenia vecnej legitímácie nie je rozhodujúce, či a na základe čoho sa určitá fyzická alebo právnická osoba len subjektívne cíti byť účastníkom určitého hmotno-právneho vzťahu, ale vždy iba to, či účastníkom objektívne je alebo nie je. Nedostatok aktívnej vecnej legitímácie znamená, že ten, kto o sebe tvrdí, že je nositeľom hmotno-právneho oprávnenia (žalobca), nie je nositeľom toho hmotno-právneho oprávnenia, o ktoré v konaní ide; o nedostatok pasívnej vecnej legitímácie ide naopak vtedy, ak ten, o kom žalobca tvrdí, že je nositeľom hmotno-právnej povinnosti (žalovaný), nie je nositeľom hmotno-právnej povinnosti, o ktorú v konaní ide.

V neposlednom rade súd uvádza, že v konaní nebola preukázaná ani pasívna legitímácia žalovanej, keďže tá napísala predmetné odvolanie v mene a v súlade s pokynmi svojej klientky T. M. Z.. Zo spisu Okresného súdu Košice II sp.zn. 15C/621/2015 súd zistil, že žalobca podal žalobu na ochranu osobnosti a náhradu nemajetkovej ujmy aj proti T. M. Z., kde v bode 2 popísal rovnaký skutok, ako je uvedený v bode 3 predmetnej žaloby na tunajšom súde.

Vzhľadom na vyššie uvedené súd žalobu zamietol.

Podľa ust. § 262 ods. 2 C.s.p., o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

2. V podanom odvolaní, ktoré došlo súdu prvej inštancie 10.5.2017 žiadal napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie.

O.i. namietal podľa § 365 ods.1 písm.b/ nesprávny procesný postup, konanie malo inú vadu podľa § 365 ods.1 písm.d/ a že súd nevykonal navrhnuté dôkazy.

Súd v podstate zamietol žalobu z dôvodu, že podľa názoru súdu postupovala žalovaná zákonom dovoleným a predpokladaným spôsobom, keď hájila záujmy svojej klientky a z dôvodu, že žalovaná nie je pasívne vecne legitimovaná.

Súd sám uvádza a cituje v bode 16 odôvodnenia rozsudku, že žalovaná zastupujúca svoju bývalú manželku v konaní o zníženie výživného v odvolaní uvádza práve tvrdenia, kvôli ktorým som podal žalobu a ktoré neboli zo strany žalovanej, ale ani mojej bývalej manželky podložené žiadnym dôkazom. Práve táto jediná a podstatná skutočnosť je dôležitá z hľadiska posúdenia, či ide o súdom uvedený zákonom predpokladaný spôsob postupu žalovanej alebo o dehonestáciu mojej osoby. V prípade, že tvrdenia nie sú pravdivé alebo sú neúplné a zároveň nie sú podložené dôkazmi sú spôsobilé narušiť alebo ohroziť práva chránené § 11 Občianskeho zákonníka.

Tvrdenia uvádzané žalovanou a citované súdom v bode 16 odôvodnenia rozsudku neboli prezentované len v jednom súdnom konaní, ale aj v iných súdnych konaniach a majú vplyv na rozhodovanie súdov a orgánov verejnej správy.

Tvrdenia žalovanej o jej osobe sú dehonestujúce a majú vplyv nielen na výsledky konaní na súdoch, ale aj v jej pracovnom a osobnom živote.

Súd skonštatoval, že žalovaná konala na pokyn svojej klientky, avšak takýto pokyn podľa jej názoru neexistuje a súdu predložený nebol.

3. V podanom vyjadrení žalovaná navrhla potvrdiť rozsudok ako vecne správny, nežiadala priznať trovy konania.

Žaloba na ochranu osobnosti voči nej ako advokátke bola podaná žalobcom 17.5.2016.

Žalobca už v roku 2014 využíval inštitút Centra právnej pomoci, čo dokladuje so súhlasom svojej klientky v súdnom spore 45P/169/2013. Predložil zápisnicu zo súdneho pojednávania z 16.10.2014 v predmetnom spore.

Obdobne postupoval žalobca i pri konaní o ochranu osobnosti a nemajetkovej ujmy voči bývalej manželke T. M. Z., kde sa dal žalobca zastupovať Centrom právnej pomoci a na súdnom pojednávaní dňa 27.1.2017 (OS Košice II., č.k. 15C/621/2015) už ho zastupoval JUDr. Marián Jusko.

Ad2/3/4 : Ako z uvedeného textu vyplýva, žalobca sa nevie zmieriť so skutočnosťou, že nielenže nie je úspešný v sporoch, v ktorých zastupuje jeho bývalú manželku resp. jeho plnoletú dcéru A., ale za pravdu mu nedala ani SAK, na ktorú ešte v decembri 2016 podal na ňu sťažnosť s prílohami. Odpoveď SAK musel žalobca obdržať ešte pred podaním tohto odvolania. Je otázne, či s odpoveďou SAK žalobca oboznámil svojho právneho zástupcu.

Právny zástupca žalobcu vytrháva z kontextu bod 16 odôvodnenia rozsudku. Rozsudok Okr. súdu Košice II. 23P/283/2011 [úprava práv a povinností otca k mal. dcére L.] ako i rozhodnutie odvolacieho súdu ohľadne trov konania sú uvedené z dôvodu, že boli čítané na súdnom pojednávaní 2.3.2017.

Ak by sa malo jednať o tzv. „nepravdivé tvrdenia“ z jej strany týkajúcich sa údajov žalobcu uvádzaných na pojednávaniach o zníženie výživného (či sa jedná o plnoletú A. - 45P/91/2014 alebo mal. L. 445P/169/2013), konajúce súdy by to premietli do svojich rozhodnutí. To sa však nestalo, konajúce súdy prvej inštancie vyniesli rozsudky v neprospech žalobcu.

Ad5/ Žalobca považuje jej tvrdenia uvádzané na súdnych pojednávaniach za „dehonestujúce a vraj majú vplyv nielen na výsledky konaní v súdoch, ale aj v jeho pracovnom i osobnom živote...”

Žalobca si musí ozrejmiť, či je osoba v hmotnej núdzi, ktorá poberá dávky od štátu, alebo došlo k vplyvu v jeho pracovnom živote, tak ako to je uvedené v odvolaní. Oboje to nie je možné.

Žalobca je veľmi „citlivý“ na svoju osobu, avšak takýto rovnaký prístup nemá k iným osobám, ktoré nezdieľajú jeho názor. Ako dôkaz predložila kópiu sťažnosti žalobcu na SAK z 12.12.2016. Obdobne postupuje voči všetkým sudcom, ktorí si dovolili rozhodnúť v jeho neprospech. Neopodstatnené sťažnosti nielen na jej osobu, klientku i na konajúcich sudcov (B.. Š., B.. V., B.. L., B.. U....), invektíva, urážky, polepenie nielen ich podaní, ale i ďalších podaní, úradných rozhodnutí, rôznymi nálepkami ako napr. STOP KORUPCII, OBRÁTIŤ, DÔLEŽITÉ... sú prostriedkami žalobcu, čo považuje za samozrejmé a obvyklé.

Správne súd prvej inštancie konštatoval, že konala na pokyn svojej klientky. Žalobcom spochybňovanie existencie takéhoto pokynu považujem za nepochopiteľné. Všetky informácie, doklady získala pri osobných konzultáciách so svojou klientkou. Nemala iný spôsob, ako získať tieto informácie, resp. listinné dôkazy, ktoré predložila v jednotlivých súdnych konaniach. Žalobca počas jej 37 ročnej praxe je jedným z mnohých protistrán, nikdy s ním okrem súdnych pojednávanií nebola v žiadnom kontakte.

Je otázne, kto vedome alebo z iných dôvodov zavádza konajúci súd a to či žalobca alebo žalovaná. O hodnovernosti tvrdení žalobcu pochybuje. Vzhľadom na to, že svoju klientku voči žalobcovi zastupuje od roku 2008, mala vedomosti o určitých skutočnostiach, ktoré boli predmetom súdnych pojednávanií. Pre úplnosť informácií v máji t. r. prevzala zastupovanie klientky ako splnomocnenec poškodenej voči žalobcovi v trestnej veci zanedbania povinnej výživy.

Rozporuplné tvrdenia žalobcu boli dokázané aj iných v súdnych konaniach a to napr.

- konanie o výživu na rozvedeného manžela č.k. 36C/32/2014 : žalobca tvrdil, že ho živia rodičia

- konanie o zanedbanie povinnej výživy č.k. 8T/75/2014: žalobca tvrdil, že žije u matky...

V oboch prípadoch bolo preukázané, že rodičia žalobcu nežijú, čo sám žalobca potvrdil (napr. v konaní o zníženie výživného na mal. L. - 45P/169/2013).

K týmto výpovediam žalobcu nielenže nie som oprávnená sa vyjadrovať, ale ani zaujať stanovisko, z akého dôvodu žalobca tak koná.

Ad 6/ Nestotožnila sa s názorom, že vraj nevystupovala ako právny zástupca, ale ako účastník konania - žalovaná. Právny zástupca žalobcu mal by ovládať terminológiu platnú od 1.7.2016 (platnosť CSP), t.j. že je stranou v konaní a nie účastníkom konania.

Na začiatku pojednávania na dotaz súdu žalobca jednoznačne sa vyjadril, že ju žaluje ako advokátku a nie ako fyzickú osobu. Tak ako každý zamestnanec v pracovnom pomere má právo na náhradu straty na zárobku, je toho názoru, že podanou žalobou, písomnými vyjadreniami, osobnou účasťou na pojednávaní (čas strávený nad týmto sporom vyvolaným žalobcom) jej vznikli straty na zárobku (nemohla sa venovať svojej práci a z toho vyplývajúcej nemala za tento čas ani odmenu za vykonanú prácu). Jej tvrdenie potvrdzuje aj rozhodnutie Centra právnej pomoci z 30.3.2017, ktoré na strane 2 výslovne uvádza ..."žalovaným je advokátka JUDr. Beáta Pitoráková...".

V čase vynesenia rozsudku, t.j. 2.3.2017 žalobca nemal v rukách rozhodnutie Centra právnej pomoci, ktoré bolo vydané až 30.3.2017. Prvostupňový súd správne rozhodol o priznaní trov.

Všetky predkladané prílohy má k dispozícii žalobca, preto ich predkladá iba 1x.

Na základe vyššie uvedených skutočností navrhla prvostupňový rozsudok Okresného súdu Košice I. č.k. 17C/135/2016, IČS: 7116210919 z 2.3.2017 potvrdiť ako vecne správny.

4. V ďalšom stanovisku žalovanej poukázala na subjektívne vyjadrenia žalobcu v spise, ktorý útočil nielen verbálne a stále opakoval, že vďaka žalovanej a jej neodbornej spôsobilosti sa žalobca dovolával rozhodnutia súdu, lebo išlo o hrubé narušenie spravodlivej objektivity a kvality jeho rozhodovania (súdu). Aj toto podanie žalobcu, tak ako aj jeho predchádzajúce podania sa nevymyká z jeho štandardu. Zaujať stanovisko k demagogickým tvrdeniam žalobcu považuje za kontraproduktívne.

Podania žalobcu polepené rôznymi nálepkami považuje za podanie nezodpovedajúce ust. § 102 ods.1 písm.e/ CSP.

Žalobca v svojom podaní uvádza, že vraj nijako a ničím neurazil, avšak už v nasledujúcich odsekoch sa znižuje k urážkam a dehonestácii jej osoby, celé vyjadrenie je plné invetív, urážok a irónie na jej osobu. Z uvedeného dôvodu k invetívam sa odmieta vyjadrovať.

Ohľadne tvrdenia žalobcu "že vraj sa mu snaží uprieť základné ľudské práva.... /posledné dva odseky na str. 1 vyjadrenia žalobcu/ reagovala iba na podanie žalobcu z 22.8.2017, ktoré sám napísal. Poukázala na to, že odvolanie podával jeho právny zástupca JUDr. Marián Jusko. Ako strana v konaní má právo byť oboznámená, či protistrana je zastúpená alebo nie, kedy zastupovanie advokátom žalobcu zaniklo. Má to význam aj z hľadiska procesného, či odvolanie voči rozsudku podala osoba na to oprávnená.

K vyjadreniu žalobcu, že vraj sa o ňom vyjadruje ako súdny znalec z odboru psychológie a psychiatrie.... k invetívam sa nevyjadruje, avšak opätovne chce zdôrazniť, že so žalobcom nie je v žiadnom kontakte / tak ako to uviedla v podaní z 26.9.2017/, stretáva sa iba na pôde súdu pri súdnych pojednávaniach, kde zastupuje jeho bývalú manželku a plnoletú dcéru A..

Asi si žalobca riadne neprečítal jej stanovisko z 26.9.2017 /strana 3, posledný odsek bodu 4/, a preto k vyjadreniu žalobcu je zbytočné zaujímať akékoľvek stanovisko.

Žalobca nepochopil, že chcela naznačiť, že podania, ktoré sú písané rôznymi veľkosťami písiem aj rôznymi farbami naplňajú ust. § 102 ods. 1 písm.e/ CSP. K invetívam zo strany žalobcu nepovažuje za potrebné zaujať stanovisko.

K vyjadreniu žalobcu, že na strane 2 ods. IV a nedrží sa meritum veci - je to reakcia žalobcu na jej citáciu rozsudkov, v ktorých úspešne zastupovala žalobcovu bývalú manželku a dospelú dcéru. Ak citácia rozsudkov je ohováraním žalobcu je nútená to nechať bez komentára. Dovolila si však poukázať na Uznesenie Krajského súdu v Košiciach 5Co/212/2017 z 12.10.2017, kde odvolací súd na jej odvolanie zmenil rozhodnutie súdu prvej inštancie tak, že návrhu žalobcu nevyhovel. Dovolil si zaslať prvú stranu predmetného rozhodnutia, z ktorého vyplýva, že zastupovala bývalú manželku žalobcu.

Ohľadne sťažností podávaných žalobcom na rôzne osoby, vie jednoznačne výsledok šetrenia SAK v Bratislave, keď sťažnosť na jej osobu zo strany žalobcu bola odmietnutá ako neopodstatnená. Žalobca síce predložil svoju sťažnosť na ňu adresovanú na SAK, avšak "zabudol" pripojiť aj odpoveď SAK z 10.4.2017. Toto konanie žalobcu je dôkazom, že vedome a úplne jej chce žalobca poškodiť a uraziť.

Nevyjadrovala sa, že pozná výsledok šetrení sťažností na jednotlivých sudcov, uviedla, že sa k nim vyjadrovala, čo je podstatný rozdiel. Dôvody vyjadrení ako právnej zástupkyňi podrobne rozpísala, a preto považuje za zbytočné to opätovne popísať.

Zaslaná sťažnosť žalobcu na JUDr. Lučanskú /príloha k podaniu žalobcu/ ju síce neprekvapila, avšak zvyšovanie agresivity žalobcu na túto sudkyňu ju nepríjemne prekvapilo, nakoľko na pojednávaní bolo evidentné, že pani sudkyňa je tehotná. Iba v jedinej vete v plnej miere sa stotožnila so žalobcom a to „zákonná sudkyňa /JUDr. Patrícia Lučanská/ používala celý čas počas pojednávania nekonfrontačný tón“.

O podrobnostiach tejto sťažnosti nemala vedomosti, tak ako to už v písomnom podaní z 26.9.2017 uviedla, k priebehu pojednávania podávala vysvetlenie B.. W.L.. K invetívam na adresu JUDr. Lučanskej je zbytočne sa vyjadrovať, svedčí iba o charaktere žalobcu.

Nie je zrejme, ako žalobca došiel k záveru, že vraj pohŕda jeho právnym zástupcom. Vo svojom stanovisku z 26.9.2017 iba reagovala na podanie žalobcu, v ktorom sa žalobca dehonestujúco vyjadruje na jej adresu a znevažuje poskytovanie jej právnych služieb jej klientke, keď uvádza - cituje "S poľutovaním konštatujem, že právna zástupkyňa /M. Z./ nevie právne obhájiť svojho klienta - toto sú reči milej tety B.. K. O.j.... ". Je zrejme, že nemala reagovať na takéto tvrdenie žalobcu, a preto tentoraz na invetívy, uvedené v závere podania žalobcu nepovažuje za potrebné reagovať a znižovať sa na úroveň podaní žalobcu.

K ďalším predloženým prílohám - článkom z internetu je úplne zbytočné sa vyjadrovať, nesúvisia s meritom veci.

Na základe vyššie uvedených skutočností navrhla prvostupňový rozsudok Okresného súdu Košice I. č.k. 17C/135/2016 , IČS: 7116210919 z 2.3.2017 potvrdiť ako vecne správny a priznať mi trovy odvolacieho konania.

5. V zmysle uznesenia NS SR 4 Cdo 232/2010 z 29.6.2011 Podmienkou priznania náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch (t.j. materiálnej satisfakcie) je - vždy - v závislosti na individuálnych okolnostiach daného prípadu - existencia závažnej ujmy.

Za závažnú ujmu treba podľa právneho názoru dovolacieho súdu považovať ujmu, ktorú fyzická osoba vzhľadom na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo, intenzitu zásahu, jeho trvanie alebo dopad a dôsledky považuje za ujmu značnú. Pritom však nie sú rozhodujúce jej subjektívne pocity, ale objektívne hľadisko, teda to, či by predmetnú ujmu takto v danom mieste a čase (v tej istej situácii, prípadne spoločenskom postavení a pod.) vnímala aj každá iná fyzická osoba.

Pokiaľ dôjde k neoprávnenému zásahu do práva na česť a dôstojnosť, má zásah závažné dôsledky vtedy, keď ním bola v značnej miere znížená dôstojnosť alebo vážnosť fyzickej osoby v spoločnosti. Aj v prípade niektorého zásahu do práva na súkromie môže nastať ten istý dôsledok (zníženie dôstojnosti alebo vážnosti v spoločnosti v značnej miere); tento negatívny - difamačný následok ale nie je jediným právne akceptovateľným prejavom závažnosti ujmy spôsobenej fyzickej osobe na týchto chránených právach.

Pri zvážení všetkých okolností je náhrada nemajetkovej podľa môjho názoru primeraná a súd by mal prihliadať na závažnosť vznikutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo a závažnosť následkov, ktoré mi vznikli v spoločenskom uplatnení.

6. Podľa § 470 ods.1 CSP ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

7. Podľa § 470 ods.2 CSP právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní veci, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentracii konania, ak by boli v neprospech strany.

8. Odvolací súd bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods.1 CSP - na prejednanie odvolania nariadi odvolací súd pojednávanie vždy, ak je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie alebo to vyžaduje dôležitý verejný záujem) prejednal odvolanie v rozsahu vyplývajúcom z § 380 ods.1,2 CSP a rozsudok ako vecne správny potvrdil podľa § 387 ods.1,2 CSP, lebo súd úplne zistil skutkový stav, správne ju právne posúdil, odôvodnenie má podklad v zistení skutkového stavu a odvolací súd sa s odôvodnením v celom rozsahu stotožňuje, pretože dôvody rozsudku sú správne, na čom nič nemení ani podané odvolanie.

9. Súd rozhodnutie zruší, podľa § 389 ods.1 CSP len, ak a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom, c) súd prvej inštancie v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci nevykonal navrhované dôkazy, ak nie je účelné doplniť dokazovanie odvolacím súdom, alebo d) nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali.

10. Odňatím možnosti konať pred súdom sa rozumie procesný postup alebo aj rozhodnutie súdu, v dôsledku ktorého účastník nemôže uplatniť konkrétne procesné práva priznané mu O.s.p.

11. Podľa ustálenej súdnej praxe inými vadami, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci sú všetky vady prejavujúce sa v chybnom postupe súdu prvého stupňa pri dokazovaní, v nesprávnom posudzovaní procesných otázok, ktoré neboli predmetom samostatného rozhodovania, v chybnom poučovaní účastníkov a v ďalších nedostatkoch v jeho činnosti, ku ktorým došlo v priebehu konania alebo v súvislosti s rozhodovaním, pričom spôsobilým odvolacím dôvodom nie sú bez ďalšieho, ale len vtedy, ak sú dôsledkom takého porušovania predpisov procesného práva, ktoré mohlo mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

12. K výstižným dôvodom uvedeným v rozsudku súdu prvej inštancie je treba uviesť, že ani jeden z odvolacích dôvodov nie je opodstatnený, čo zistil odvolací súd pri prieskume konania pred súdom prvej inštancie.

13. Odvolateľ má však pravdu v tom, že procesná vada spočívajúca v nedostatku procesnej podmienky, napr. chýbajúceho žalobného návrhu v sporovom konaní v zásade neprichádza do úvahy, avšak za nedostatok tejto podmienky možno považovať rozhodnutie súdu v ultrapetite, teda ak ide o rozhodnutie, keď súd priznal viac, než bolo žalobou uplatnené, s výnimkou situácií, kde to zákon umožňuje (§ 216 ods.2 CSP). V prípade nedostatku právomoci súdu Slovenskej republiky vo veciach súdnym prvkom, v prípade nedostatku procesnej subjektivity (§ 61 CSP) niektorej sporovej strany musí sa rozhodnutie zrušiť odvolacím súdom a konanie zastaviť, pričom ak súd prvej inštancie rozhodol v čase, keď v priebehu konania už došlo k strate procesnej subjektivity sporovej strany a zároveň nepostupoval podľa § 63 a § 64, odvolací súd zruší rozhodnutie a vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, v ktorom dôjde k náprave pochybenia.

14. O.i. je treba prisvedčiť obsahu spisov, čo je aj vo vyjadrení žalovanej, že zníženie výživného na A. Z. vo veci 45P/91/2014 z 27.4.2016, kde návrh žalobcu bol zamietnutý, dopadlo tak, že odvolací súd rozsudkom 8Co/99/2016 potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie. Žalovaná len zastupovala plnoletú dcéru žalobcu, zníženie výživného na maloletú L. Z., v tejto veci zastupovala matku maloletej voči žalobcovi a bola úspešná, teda kvalifikovane.

15. O efektívnosti zastupovania žalovanej svedčí to, že od roku 2008 už aj konanie o vyporiadanie BSM, kde zastupovala manželku žalobcu, je právoplatné. Žalovaná ďalej uvádza, že nie je jej zrejmé, čo by mala robiť, aby netvrdil žalobca, že ju ohovára, považuje za neetické, že žalobca predkladá stále rozhodnutie Centra právnej pomoci, podľa ktorého by ho mal zastupovať JUDr. Marián Jusko.

16. Napokon pre úplnosť treba uviesť, že aj podľa názoru odvolacieho súdu už nebolo potrebné z obsahov spisov vykonávať dôkazy, resp. vykonať dôkaz výsluchmi svedkov, ktoré navrhol žalobca, lebo tieto nie sú spôsobilé zvrátiť zistený skutkový stav.

17. Správne preto uzavrel súd prvej inštancie, že všetky konania žalovanej smerovali k zastupovaniu klientov a že nespĺňa znaky neoprávneného zásahu do osobnosti žalobcu (na str. 8 rozsudku súdu prvej inštancie nesprávne uvedené, že „žalobkyne“). Keďže žalobca nepreukázal, aby v súvislosti s tvrdeniami v predmetných odvolaniach došlo k ujme na jeho právach chránených ust. § 11 a nasl. Obč.zák., nemohla sa u nikoho konkrétneho ani znížiť jeho vážnosť, pretože jeho tvrdenia, že dňa 12.3.2014 bol otec odsúdený na 10 mesiacov nepodmienečne s podmienečným odkladom na 24 mesiacov, je nesprávne a nezákonné, pretože nemôže byť odsúdený nepodmienečne s podmienečným odkladom, ale len na podmienečný trest a odsúdený bol už právoplatne. Správna a výstižná je aj argumentácia súdu prvej inštancie, že v konaní nebola preukázaná pasívna legitímácia žalovanej, keďže ona písala odvolanie v mene a v súlade s pokynmi klientky T. M. Z., iné nebolo možné zistiť zo spisu Okresného súdu Košice II sp.zn. 15C/621/2015 (trestné konanie sp.zn. 4To/42/2015 KS v Košiciach).

18. Súd prvej inštancie správne žalobu zamietol a rozhodol o tom, že žalovaná má právo na náhradu trov konania, odvolací súd aj tento výrok potvrdil podľa § 387 CSP.

19. Výrok o trovách odvolacieho konania sa zakladá na § 396 CSP, lebo nie sú účelné trovy vynaložené pri vyjadreniach žalovanej v tejto veci, keďže ona je znalá práva a ako advokátka už nové argumenty a skutočnosti neuviedla vo vyjadrení.

20. Pomer hlasov, akým bolo rozhodnutie prijaté: 3 hlasy za (§ 393 ods.2 druhá veta CSP).

Poučenie:

Proti rozsudku odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane,

aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.